

เจตคติและตัวแปรที่มีผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ชไมพร อร่ามวิทย์¹

สิตา มุสิกรัมย์²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ศึกษานักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 41 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับผลการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับสูง ตัวแปรที่มีผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมากที่สุด คือ เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน

คำสำคัญ: โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เจตคติ การพูดภาษาอังกฤษ

¹นักศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ที่อยู่: 1212 หมู่ที่ 5 ตำบลควนลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110

Email: naomi.psu@gmail.com

²อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ที่อยู่: 1212 หมู่ที่ 5 ตำบลควนลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110

e-mail: : naomi.psu@gmail.com

Attitude Toward and Variables Affecting English Speaking Practice Through Computer- Assisted Instruction

Chamaiporn Aramwit¹

Sita Musigrungsi²

Abstract

This research investigated a group of 41 the Mattayom 6 students at Hatyairatprachasan School in a Computer Assisted Instruction Program. The results were as follows: The students' attitude toward practicing speaking English via Computer Assisted Instruction Program was favorable at a high level ; the important variable affecting practicing speaking English through Computer-Assisted Instruction was the content in the Computer Assisted Speaking English Instruction Program.

Keywords: Computer Assisted Instruction Program, attitude, English speaking training

¹The Student of Master of Art, Teaching English as International Language, Liberal Art Faculty, Prince of Songkla University (Hatyai Campus)
ที่อยู่: 1212 หมู่ที่ 5 ตำบลควนลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110

Email: naomi.psu@gmail.com

²The Instructor of Teaching English as International Language, Liberal Art Faculty, Prince of Songkla University (Hatyai Campus)

ที่อยู่: 1212 หมู่ที่ 5 ตำบลควนลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110

Email: naomi.psu@gmail.com

บทนำ

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่มีบทบาทและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน การศึกษา อาชีพ การเรียนรู้ วัฒนธรรมและชุมชน ดังที่สะท้อนในจุดมุ่งหมายและสำคัญของผู้เรียนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ที่เป็นสากลมีความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีเพื่อนำไปศึกษาต่อและประกอบอาชีพได้ ตลอดจนมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารเพื่อศึกษาต่อหรือเพื่อประกอบอาชีพทักษะการพูดเป็นหนึ่งในทักษะที่ควรให้ความสำคัญในการพัฒนาเป็นลำดับต้น ๆ ดังที่ Wiley and Wrigley (2002) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับนักเรียนและบุคคลที่กำลังก้าวไปสู่ชีวิตการทำงาน

อย่างไรก็ตามยังคงมีข้อจำกัดในการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยต่างๆพบว่า ทักษะการพูด

ภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่นักเรียนและนักศึกษาไทยมีปัญหามากที่สุด และนักเรียนไทยมีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้หนึ่งในสาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถพูดสื่อสารได้อาจเป็นเพราะขาดโอกาสในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากเวลาเรียนในห้องเรียนค่อนข้างจำกัด (Genesee, 2000) ดังที่ Chiramanee (2007) ได้กล่าวว่า เวลาที่ให้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรมีค่อนข้างน้อยและจำกัด และปัจจุบัน

ในประเทศไทยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, 2551) ได้กำหนดการจัดเวลาเรียนและกรอบโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษาไว้ โดยคิดน้ำหนักของรายวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมแล้วปีละ 80 ชั่วโมง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1 ของจำนวนชั่วโมงเรียนภายใน 1 ปีเท่านั้น นอกจากนั้นยังมีผู้ศึกษาวิจัยได้เสนอสาเหตุของปัญหาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไว้หลายประการ เช่น ครูส่วนใหญ่ยังคงใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากนี้แล้วบรรยากาศการเรียนยังเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย ตามที่ Angwattanakul (1997: 12) ได้กล่าวว่า ถึงแม้ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษมานานแค่ไหน หากไม่มีบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายในห้องเรียนที่เอื้อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงออกทางทักษะการพูดแล้วนั้น ผู้เรียนก็ไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นสาเหตุอื่นๆได้แก่นักเรียนชอบที่จะใช้ภาษาแม่ในการสื่อสารมากกว่าที่จะพูดภาษาอังกฤษเพื่อฝึกฝนตนเองในชั้นเรียน (Brown, 2005) ปัญหาสื่อประกอบการสอนที่ล้าสมัย เช่น แบบเรียน ที่ยังคงเป็นสิ่งที่ครูหลายโรงเรียนยังใช้ประกอบการสอน (Berrett, 2012) สื่อที่ไม่น่าสนใจ ไม่ทันสมัย และไม่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักเรียนทำให้นักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียน ตามที่ Kukulsla- Hulme & Shield (2008) ได้กล่าวว่า ควรมีการบูรณาการระหว่างการใช้สื่อ

เทคโนโลยีและการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของคนในยุคปัจจุบัน ดังที่ Levy (2009) ได้กล่าวไว้ว่า เทคโนโลยีสามารถพัฒนาและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาได้ ดังนั้นการนำสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนในด้านนี้

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าเทคโนโลยีสามารถนำมาใช้เป็นส่วนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ เพราะสื่อการสอนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ได้ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ. ศ. 2542 ในมาตรา 22 ที่ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) หนึ่งในเทคโนโลยีที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพผู้เรียน คือ สื่อการเรียนการสอนประเภท “คอมพิวเตอร์ช่วยสอน” (Computer Assisted Instruction : CAI) ซึ่งนับว่าเป็นสื่อเทคโนโลยีอีกประเภทหนึ่งที่ถูกต้องเลือกมาเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของการคิด การเรียนรู้ และการค้นคว้าอย่างต่อเนื่องและสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ทั้งนี้เนื่องจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีคุณสมบัติในการนำเสนอแบบสื่อผสม (Multimedia) ผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ และการเรียนที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือก็เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ซึ่งปัจจุบัน CAI ได้กลายเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุดอีกประเภทหนึ่ง ที่ได้รับความ

นิยมอย่างแพร่หลายในวงการศึกษาไทยด้วยคุณสมบัติพิเศษของ CAI ที่มีข้อได้เปรียบสื่ออื่นๆ คือ สามารถแสดงผลได้หลายรูปแบบอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นภาพเคลื่อนไหว เสียง ประกอบ และการปฏิสัมพันธ์ (Interactive) บวกกับความสามารถในการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์นั้น ๆ ทำให้เป็นสื่อที่ตอบสนองการเรียนการสอน ในรูปแบบเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Center) ได้อย่างดี และยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Autonomous Learning) ด้วยกระบวนการที่สามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น เพื่อเป้าหมายให้นักเรียนเป็นคนเก่งคนดีและดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

การใช้สื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและสร้างเสริมคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ 1) ความรับผิดชอบและพึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ (Autonomous Learning) หมายถึง ความสามารถในการวางแผนการเรียนรู้ ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ รู้จักวิธีการในการไปถึงเป้าหมายนั้นๆ อย่างยืดหยุ่น ตลอดจนการมีวินัยในการเรียนรู้ของตนเอง โดยที่ไม่ต้องให้มีผู้ใดมาบังคับ 2) ทักษะการใช้ภาษาสากล (Second Language Skills) หมายถึง การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาที่สอง ซึ่งหมายถึง ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่หรือภาษาหลักของสังคมที่ตนอาศัยอยู่ในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ซึ่งในบริบทอาเซียนภาษาอังกฤษคือภาษาสากลที่ได้รับการกำหนดให้เป็นภาษาสากลในการทำงาน 3) ทักษะพื้นฐานด้านไอซีที (ICT skills) หมายถึง

ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานในด้านการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ปฏิบัติการหรือโปรแกรมทั่วไปและสามารถดูแลรักษาเครื่องมือและ/หรือระบบต่างๆได้ในระดับพื้นฐาน เน้นความสามารถของผู้เรียนในการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสื่อสารโทรคมนาคมหรือไอซีที (ICT) ในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งครอบคลุมทักษะต่างๆที่เกี่ยวข้อง ทักษะในด้านการใช้เครื่องมือติดต่อสื่อสารผ่าน ICT หรือทักษะในการเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม เป็นต้น จากทิศทางของการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีให้เข้ามามีบทบาทในกระบวนการเรียนรู้ จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะนำสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำเทคโนโลยีโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนในบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยใช้แนวคิดและหลักการในการพัฒนาทักษะการพูดให้กับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของ Carter และ Nunan (2013) เป็นแนวทางในการออกแบบเนื้อหาในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนควบคู่กับการประยุกต์ใช้กระบวนการสอนตามขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หรือ 3Ps ของ Littlewood (1981) และใช้กลวิธีการฝึกพูดภาษาอังกฤษของ Oxford (1990) เป็นเทคนิคในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแก่นักเรียน ตลอดจนศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ตามที่

Reid (2003) ได้กล่าวว่า เจตคติมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อความสามารถทางภาษาของผู้เรียน เช่นเดียวกับกับ Visser (2008) ที่กล่าวไว้ว่าเจตคติมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษา ซึ่งสอดคล้องกับ Padwick (2010) ที่กล่าวว่าธรรมชาติของการเรียนภาษาขึ้นอยู่กับแรงจูงใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาของผู้เรียน และนอกจากนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ดังที่ Gardner and Lambert (1972 : 1-136) ได้ศึกษาวิจัยและพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ เจตคติต่อครูผู้สอน เจตคติต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน แรงจูงใจ ความถนัดทางภาษา การส่งเสริมจากบิดา มารดา ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับสติปัญญา นิสัยในการเรียนเพศ ความรู้เดิม เวลาที่ใช้ในการเรียน คุณภาพในการสอน และโอกาสในการเรียนรู้ ในขณะที่ Walberg (1989 : 149-150) ผู้ตั้งทฤษฎีผลผลิตทางการศึกษา ให้ความเห็นว่า ปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ 1) ปัจจัยด้านคุณลักษณะของตัวผู้เรียน 2) ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วย เนื้อหา พฤติกรรมการสอนของครู และกลยุทธ์ในการเรียนของนักเรียน 3) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน และ สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน จากความสำคัญและเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อที่จะพัฒนาและผลักดันให้นักเรียนมี

ความสามารถและศักยภาพทางด้านการพูดภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะใช้ในชีวิตประจำวัน การเรียน การศึกษาต่อและการทำงาน โดยเฉพาะในบริบทของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และผลที่ได้จากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้สื่อเทคโนโลยีโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้กับผู้เรียนในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
2. เพื่อศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 420 คน โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 (สงขลา-สตูล) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 41 คน ซึ่งผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction)

จากแนวคิดของ Carter and Nunan (2013) ที่ได้กล่าวถึงกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดให้กับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งประกอบด้วยสี่กระบวนการสำคัญ ได้แก่ เนื้อหาทางภาษา (Pattern of Discourse) คำศัพท์และวลี (Words and Phrases) การออกเสียง (Pronunciation) โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-monitoring) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์และออกแบบเนื้อหาการฝึกในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้สอดคล้องกับทฤษฎีดังกล่าวโดยแบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ส่วน คือ การฝึกออกเสียง การฝึกคำศัพท์ วลี และการฝึกสนทนา ซึ่งเนื้อหาแต่ละส่วนจะประกอบด้วยเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ช่วงชั้นที่ 3 (ม.4-6) เพื่อเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งในโปรแกรมจะประกอบด้วยกิจกรรมที่แบ่งตามขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ที่เน้นการฝึกฝนคำศัพท์ สำนวน การออกเสียง และรูปแบบประโยคจนเกิดความเข้าใจ และนำไปสู่การใช้รูปแบบประโยคในสถานการณ์จริง (Littlewood, 1981) ซึ่งมีวิธีการ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเสนอ (Presentation) ขั้นฝึก (Practice) และขั้นนำไปใช้ (Production)

เครื่องมือเก็บข้อมูล

1. แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
2. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นักเรียนจะได้รับการทดสอบการสนทนาก่อนและหลังเรียนแบบ Queue Dialog เพื่อวัดระดับความสามารถทางด้านการพูดของนักเรียนรายบุคคล ซึ่งการสนทนาแบบ Queue Dialog เป็นแบบการสนทนาที่ครูกำหนดสถานการณ์และลำดับของการสนทนาไว้ให้และผู้เรียนจะต้องออกแบเนื้อหาการสนทนากับคู่สนทนาของตนเองให้ครบตามลำดับที่กำหนดไว้ใน การสนทนา ซึ่งนักเรียนจะได้รับ Queue Dialog คู่ละ 1 แบบการสนทนา โดยนักเรียนแต่ละคู่จะมีเวลาในการเตรียมตัวในการสนทนา หลังจากได้รับหัวข้อสนทนาประมาณ 10 นาที และมีเวลาในการสนทนาจริง 2 นาที รวมใช้เวลา คู่ละ 12 นาที ระหว่างที่นักเรียนทดสอบการสนทนา ครูจะทำการบันทึกเสียงการสนทนาของนักเรียนไว้ในเครื่องบันทึกเสียง เพื่อนำมาห้

คะแนนตามเกณฑ์การประเมินการพูดที่ปรับจาก TOEFL Speaking Grades (Testden, 2015)

2. หลังจากนักเรียนฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นักเรียนจะทำแบบทดสอบท้ายบทประมาณ 12 นาทีและรายงานพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเอง (Learning Log) ประมาณ 5-10 นาที ทั้ง 10 บท ในท้ายคาบของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

3. นักเรียนทำแบบวัดเจตคติและแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หลังการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในช่วงโม่งสุดท้าย

การวิเคราะห์ข้อมูล

หาค่าความพึงพอใจจากแบบวัดเจตคติและแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้สถิติคือ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษา การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ตารางที่ 1 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
(คะแนนเต็ม 5.00)

ข้อที่	เจตคติต่อการฝึกผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	$\bar{x}$	S.D.
1	ฉันรู้สึกสนใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	4.32	0.72
2	ฉันฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยความกระตือรือร้น	3.80	0.93
3	คำศัพท์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของฉัน	4.41	0.71
4	การฝึกออกเสียงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของฉัน	4.39	0.74
5	การเรียนรู้เกี่ยวกับสำนวนและวลีช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของฉัน	4.20	0.78
6	การฝึกสนทนาช่วยพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของฉัน	4.17	0.77
7	ฉันรู้สึกชอบบรรยากาศห้องเรียนที่มีการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษมากกว่าห้องเรียนธรรมดา	4.32	0.96
8	ฉันสามารถพูดภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่วหลังจากการฝึกพูดโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	3.68	0.93
9	ฉันรู้สึกมีความมั่นใจมากขึ้นในการพูดภาษาอังกฤษหลังการฝึกพูดโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	3.93	0.85
10	ฉันรู้สึกสนุกต่อการใช้โปรแกรมในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียน	4.27	0.75
11	ฉันคิดว่าโปรแกรมสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดี	4.24	0.80
12	ฉันคิดว่าฉันสามารถเรียนรู้การฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยไม่ต้องมีครูผู้สอนได้	4.20	1.01
ภาพรวม		4.13	0.83

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วย

สอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก($\bar{x}=4.13$ จากคะแนนเต็ม 5.00) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดสามลำดับแรก คือ คำศัพท์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยพัฒนาทักษะการพูดของ

นักเรียน ($\bar{x}=4.41$) รองลงมาคือ การฝึกออกเสียง
ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
($\bar{x}=4.39$) และลำดับสามที่มีค่าเท่ากัน 2 รายการ
คือ นักเรียนสนใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้
โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ($\bar{x}=4.32$) และ
นักเรียนรู้สึกชอบบรรยากาศห้องเรียนที่มีการใช้
โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกพูด

ภาษาอังกฤษมากกว่าห้องเรียนธรรมดา ($\bar{x}=4.32$)
นอกจากยังพบว่าเจตคติที่นักเรียนมีต่อการฝึกพูด
ภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วย
สอน น้อยที่สุด คือ นักเรียนสามารถพูด
ภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่วหลังจากการฝึกพูด
ภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วย
สอน ($\bar{x}=3.68$)

2 ตัวแปรที่มีผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ตารางที่ 2 ตัวแปรที่มีผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ข้อที่	ตัวแปรที่ส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	$\bar{x}$	S.D.
ด้านตัวผู้เรียน			
1	การมีวินัยในตนเอง เช่น การกำหนดเวลาในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	4.24	0.70
2	การมีความรับผิดชอบต่อนตนเอง เช่น ความสนใจตั้งใจฝึกการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ความเพียรพยายาม ละเอียตรอบคอบเพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย	4.22	0.82
3	เจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เช่น ความชอบหรือไม่ชอบ	3.88	0.78
4	ความตระหนักรู้ว่าการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความสำคัญแลมีความจำเป็น	4.15	0.79
ภาพรวม		4.12	0.53
ด้านสภาพแวดล้อม			
1	ระบบคอมพิวเตอร์มีความพร้อมและเพียงพอต่อการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	4.05	1.07
2	ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เหมาะสมและเอื้อต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	4.02	0.91
3	โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถใช้งานได้ง่าย สะดวก ใช้ได้ทุกที่ ทุกเวลา	4.20	0.90
4	ครูผู้สอนเป็นผู้ที่สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือให้นักเรียนได้ระหว่างที่มีการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	4.27	0.87
ภาพรวม		4.13	0.70

ด้านเนื้อหาการฝึก

1	เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีความเหมาะสม	4.22	0.76
2	เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	4.17	0.70
3	เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน	4.49	0.60
4	เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีประโยชน์ต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ	4.29	0.72
ภาพรวม		4.29	0.51

จากตารางที่ 2 ตัวแปรที่นักเรียนมีความเห็นว่าส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนมากที่สุดสามลำดับแรกคือ ตัวแปรด้านที่ 3 ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ข้อที่ 3.3 เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ($\bar{x}=4.49$) ตัวแปรรองลงมาคือ ตัวแปรด้านที่ 3 ข้อที่ 3.4 เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประโยชน์ต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{x}=4.29$) และตัวแปรด้านที่ 2 ด้านสภาพแวดล้อม ข้อที่ 2.4 ครูผู้สอนเป็นผู้ที่สามารถให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนได้ระหว่างที่มีการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ($\bar{x}=4.27$) และพบว่าตัวแปรที่นักเรียนมีความเห็นว่าส่งผลน้อยที่สุดต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือ ตัวแปรด้านที่ 1 ด้านตัวผู้เรียน ข้อที่ 1.3 เจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เช่น ความชอบหรือไม่ชอบ

สรุปและการอภิปรายผล

1. โดยภาพรวมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ มีเจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับ ดีมาก จะเห็นได้ว่าคำศัพท์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนมากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าคำศัพท์มีความสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังที่ Pongpanich (2011) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้านักเรียนมีความรู้เรื่องคำศัพท์ที่เพียงพอ จะมีส่วนช่วยให้มีประสิทธิภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกจากนั้นการฝึกออกเสียงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนก็มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เนื่องจากในโปรแกรมจะมีการออกเสียงคำศัพท์ สำนวน และประโยคสนทนาให้นักเรียนออกเสียงตาม นอกจากนี้นักเรียนยังรู้สึกชอบบรรยากาศห้องเรียนที่มีการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษมากกว่าห้องเรียนธรรมดา และรู้สึกสนใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพราะสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนก็มีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

ที่ดีขึ้น ดังที่ Benson (2007) ได้กล่าวว่าในการเรียนการสอนผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ อย่างไรก็ตามจากผลวิจัยก็แสดงให้เห็นว่านักเรียนยังมีความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากการฝึกโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนน้อย จึงอาจกล่าวได้ว่าหากนักเรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงก็จะช่วยทำให้นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น ดังที่ Oxford (1990) กล่าวว่า การสร้างบรรยากาศหรือสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษจะทำให้นักเรียนมีความรู้สึกมั่นใจในการพูดมากขึ้นและจะส่งผลที่ดีต่อเจตคติของนักเรียนด้วย

2. ตัวแปรที่มีผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าทุกตัวแปรส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเมื่อมาพิจารณาในแต่ละด้านก็พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในด้านเนื้อหาในหัวข้อเนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวันอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.49$) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรด้านเนื้อหาตัวแปรที่นักเรียนมีความเห็นว่าส่งผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมากที่สุด ดังที่ Bloom (1976) กล่าวว่า การเตรียมเนื้อหาในการสอนที่เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียนจะทำให้นักเรียนมีความสนใจ มีความตั้งใจและส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่วนตัวแปรรองลงมาที่นักเรียนมีความเห็นว่าส่งผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือ ตัวแปรด้าน

สภาพแวดล้อมในหัวข้อครูผู้สอนเป็นผู้ที่สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือนักเรียนได้ระหว่างที่มีการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27$) แสดงให้เห็นว่าในขณะที่นักเรียนมีการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น นักเรียนยังมีความคิดเห็นว่านักเรียนยังต้องการคำแนะนำช่วยเหลือจากครูผู้สอน ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (Ministry of Education, 2551) กล่าวว่า แม้ในปัจจุบันครูจะไม่ใช้ศูนย์กลางของการเรียนการสอน แต่ครูยังถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนานักเรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ในแง่ของการเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ (Coach) และ ผู้ที่อำนวยความสะดวก (Facilitator) และในขณะเดียวกันนักเรียนยังมีความคิดเห็นว่า การมีวินัยในตนเองในการเรียนรู้ส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$) แสดงให้เห็นว่าในการเรียนรู้ด้วยตนเองนั้นนักเรียนจะต้องมีวินัยในตนเอง เช่น การจัดสรรเวลาในการฝึก ซึ่งสอดคล้องกับบทบาทและคุณลักษณะที่จำเป็นของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 คือ ผู้เรียนสามารถวางแผนการเรียนรู้และมีวินัยในการเรียนรู้ของตนเอง ส่วนตัวแปรที่อยู่ในระดับมากแต่นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นตัวแปรส่งผลต่อการฝึกพูดน้อยที่สุด คือ ตัวแปรด้านตัวผู้เรียนในหัวข้อเจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ($\bar{x} = 3.88$) แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความเห็นว่าการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น ตัวแปรด้านตัวผู้เรียนในเรื่องเจตคติ เช่น ความชอบไม่ชอบส่งผลต่อการฝึก

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับปัจจัยด้านอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ควรพัฒนาโปรแกรมช่วยสอนหรือโปรแกรมอื่น ๆ ที่นักเรียนสามารถพูดสนทนาโต้ตอบเป็น

ภาษาอังกฤษกับโปรแกรมได้แบบทันทีทันใด เพื่อเพิ่มความมั่นใจและความคล่องแคล่วของผู้เรียนในการพูดภาษาอังกฤษ เพราะเมื่อผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ก็จะเป็นการเสริมสร้างเจตคติเชิงบวกให้กับผู้เรียน เพราะเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้จะช่วยให้การฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของผู้เรียนได้ผลที่ดียิ่งขึ้น

References

- Angwattanakul, S. (1997). **Methodology of Teaching English**. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Benson, P. (2007). Autonomy in language teaching and learning. State of the art article language Teaching, 40(1), 21-40.
- Berrett, D. (2012). **How 'flipping' the classroom can improve the traditional lecture**. The Chronicle of Higher Education
- Bloom, B.S. (1976). **Human Characteristics and School Learning**. New York: McGraw Hill.
- Brown, H.D. (2005). **Teaching by principles and interactive approach to language pedagogy**. New Jersey. Prentice Hall Regents.
- Carter, R. Numan, D. (2013). **The set of development L2 skill**. U.K: Cambridge University Press.
- Chiramanee, N. (2007). **Intensive Teaching Listening and Speaking toward Students' Language Ability : A Case Study of Thidanukro School, Hatyai, Songkhla** : The Thailand Research Fund.
- Gardner, R.C. & Lambert, W.E. (1972). **Motivation Variables in Second Language Acquisition**. In Attitude and Motivation in Second Language Learning. 266-272. Massachusetts: Newsberry House, 1972.
- Genesee, F. (2000.) **Brain research: implications for second language learning**. Eric Digest, December. Retrieved on June 1, 2003.
- Kukulka-Hulme, A., & Shield, L. (2008). An overview of mobile assisted language learning: From content delivery to supported collaboration and interaction. **ReCALL**, 20(3), 249-252.

- Levy, M. (2009). Technologies in Use for Second Language Learning. **The Modern Language Journal**, 93,769-782.0026-7902/09/769-782
- Littlewood, W.T. (1981). **Commucative Language Teaching An introduction**. Cambridge University Press.P.1.
- Ministry of Education. (2008). **The Basic Education Core Curriculum B.E.2551 (A.D.2008): Foreign Language Department**.Bangkok.
- Olsen&Kagan,(1992).Cooperative language learning: a teacher's resource book. In: Kessler, C.(Ed.)
- Oxford, R.(1990). **Language Learning Strategies: What every teachers should know**. The University of Alabama.
- Padwick, A. (2010). **Attitudes towards English and Varieties of English in Globalizing India**. University of Groningen.Newcastle, England.
- Pongpanich, N. (2011). A Study of Problems in English Speaking in Speech Communication of Management Sciences Studnts+ Kasetsart University, **Sriracha** Campus: .18 (1): 85-97.
- Reid, N.(2003). **Getting started in pedagogical research in the physical science**. LTSN Physical Sciences Centre,University of Hull. Hull Available:<http://hlst.ltsn.ac.uk/assets/ps/documents/practice>
- Testden. (2015). **TOEFL Speaking Grades**. Retrieved from <http://testden.com/toefl/speaking.thm>
- Visser, P.S, (2008). **Knowledge and Attitudes**. In Wonsbach & M.W.
- Walberg, Hebbert,J.(1989). **The Effective Teacher**. New York: McGraw-Hill,1989.
- Wiley and Wrigley, G. (1987).Communicating in the real world: **Developing Communication Skills for Business and the Professions**. California State University, Long Beach. PrenticeHall Regents.